

घोरीधर्मोराजधर्मः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावादीपपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ १५१ ॥ १५२ ॥ १५३ ॥ १५४ ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥
 एषतेभिहितः पार्थ घोरोधर्मोदुरन्वयः ॥ तं स्वधर्मविभागेन विनयस्योनुपालय ॥ ५० ॥ तपोधर्मदमेज्याभिर्विप्रायां तियथा दिवं ॥ दानातिथ्य क्रियाधर्मैर्यतिवै
 श्याश्च सद्गतिं ॥ ५१ ॥ क्षत्रयातितास्वर्गभुवि निग्रहपालनैः ॥ सम्यक्प्रणीतदंडाहिकामद्वेषविवर्जिताः ॥ अलुब्ध्या विगतक्रोधाः सतां यांति सलोकतां ॥ ५२ ॥
 इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रा पर्वणि लोमश तीर्थयात्रायां हनूमद्भीमसेनसंवादे पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ १५१ ॥ १५२ ॥
 वैशंपायन उवाच ततः संस्त्य विपुलंतदपुः कामतः कृतं ॥ भीमसेनं पुनर्दोष्योऽर्थपथं जतवानरः ॥ १ ॥ परिष्वक्तस्य तस्याश्रुभ्रात्रा भीमस्य भारत ॥ श्रमो
 नाशमुपागच्छत्सर्वचासीत्प्रदक्षिणं ॥ २ ॥ बलं चातिबलो मेनेन मे स्ति सदृशो महान् ॥ ततः पुनरथोवाच पर्यश्रुनयनो हरिः ॥ ३ ॥ भीममाभाष्य सौहार्दाद्वाष्पग
 द्गदया गिरा ॥ गच्छ वीर स्वमावासंस्मर्तव्योऽस्मि कथांतरे ॥ ४ ॥ इह स्थश्च कुरु श्रेष्ठ न निवेद्योऽस्मि कर्हि चित् ॥ धनदस्यालयाच्चापि विस्तृष्टानां महाबल ॥ ५ ॥ देश
 काल इहायातुं देवगंधर्वयोषितां ॥ ममापि सफलं चक्षुः स्मारितश्चास्मि राघवं ॥ ६ ॥ रामाभिधानं विष्णुहिजगद्भुदयनंदनं ॥ सीतावक्त्रं विदार्कं दशास्यध्वांत
 भास्करं ॥ ७ ॥ मानुषं गात्रं संस्पर्शं गत्वा भीमत्वया सह ॥ तदस्मद्दर्शनं वीरकौतियामो घमस्तुते ॥ ८ ॥ भ्रातृत्वं त्वं पुरस्कृत्य वरं वरय भारत ॥ यदि तावन्मया क्षुद्रा
 गत्वा वारणसाद्वयं ॥ ९ ॥ धार्तराष्ट्रानि हंतव्यायावेदं तत्करोम्यहं ॥ शिलयानगरं वापि निर्दिशं त्वं मया यदि ॥ १० ॥ बध्वा दुर्योधनं चाद्य आनयामि तवांतिकं ॥ या
 वेदं तत्करोम्यद्य कामंतव महाबल ॥ ११ ॥ वैशंपायन उवाच भीमसेनस्तु तद्वाक्यं श्रुत्वा तस्य महात्मनः ॥ प्रत्युवाच हनूमंतं प्रहृष्टेनंतरात्मना ॥ १२ ॥ कृत
 मेवत्वया सर्वममवानरपुंगव ॥ स्वस्ति ते स्तुमहाबाहो कामयेत्वां प्रसीद मे ॥ १३ ॥ सनाथाः पांडवाः सर्वे त्वयानाथेन वीर्यवन् ॥ तवैव तेजसा सर्वांस्विजेष्यामो
 वयं परान् ॥ १४ ॥ एवमुक्तस्तु हनुमान् भीमसेनमभाषत ॥ भ्रातृत्वात्सौहृदाच्चैव करिष्यामि प्रियंतव ॥ १५ ॥ चमूं विगात्थ शत्रूणां परशक्तिः समाकुलां ॥ यदा
 सिंह रवं वीर करिष्यसि महाबल ॥ १६ ॥ तदा हं बृहयिष्यामि स्वरवेणरवंतव ॥ विजयस्य ध्वजस्थश्च नान्मोक्ष्यामि दारुणान् ॥ १७ ॥ शत्रूणां ये प्राणहराः सुखं
 येन हनिष्यथ ॥ एवमाभाष्य हनुमान् स्तदा पांडवनंदनं ॥ १८ ॥

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥